

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quosdam mereri, vt extra patriam moriantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

300 Cap. XLV. *Vbicumq; quis moriatur, conqueri eum non posse. in aeternum. Ejecitq; Adam, & ne postliminò reuerteretur, collocavit ante Paradisum voluptatis Cherubim, & flammeum gladium, atq; versatilem ad custodiendam viam ligni vita. Reliquus totus Mundus exilium Adami fuit, in quo, tamquam proscriptus, Mortis potestati traditus fuit, contra quam nullum vel illi, vel posteris eius asyllum datum est. Nulla vrbs tam munita, nulla mœnia tam firma, nulla turris tam alta est, vt Mors longis suis cruribus ascendere non possit, & domino eius fatale telum, infigere.*

II. Est quidem vna terra alterâ melior, vna aura alterâ salubrior, vnum cæli clima altero præstantius, atque hæc sanè faciunt ad sanitatem, quin & ad vitam prolongandam; nequam tamen ad consequendam immortalitatem. Quamobrem rectè Martialis de Curatio Tiburtinum cælum quærente scripsit.

Martial. li. 4.
Epigr. 60.

*Ardea solstitio, Paestanaq; rura petantur,
Quiq; Cleonao sidere feruet ager.
Cum Tiburtinas damnet Curatius auras,
Inter laudatas ad Styga missus aquas.
Nullo fata loco possis excludere: cum mors
Venerit, in medio Tibure Sardinia est.*

Tacit. lib. 2.
Annal.

Sicut enim saluberrimus locus est Tibur, ita Sardinia mediterranei maris insula notata est à veteribus ob cæli grauitatem. Qua de causa Tacitus narrat, sub Tiberio Senatusconsultum fuisse factum; vt *Iudaorum & Egyptiorum quatuor millia in insulam Sardiniam veherentur, qui si interisissent, ob grauitatem cali, facilem iacturam, & vile damnum futurum.* Quò alludit & Suetonius his verbis: *Iudaorum inuentutem, per speciem sacramenti, in prouincias grauioris cali distribuit.* Graue cælum est, vbicumque quis moriatur. Nec sequi mortem, necesse est; nec vtile, fugere, nisi vbi contagio suadet esse fugiendam; & neque tunc quidem mortem euades insidiantem; hinc Poëta dixit:

Sueton. in
Tiberio. c. 36.

*Nec quamuis fugias ad Tanaim, effugies,
quia vbicumque tecum circumfers tuam mortalitatem.*

III.
Ant in Me-
liss. part. 1.
serm. 58.

Quòd si igitur vbique terrarum homines tandem mors inuenit, quid refert, vbi inueniat? Philosophicè Diogenes, lugente

gente quodam, quòd in peregrina terra moriturus esset, dixit: *Quid luges, ò stulte? Undecumq; eadem est via ad sepulchrum.* Quævis terra idonea est, ad cadauer tegendum. Idem responsum aptari potest, seu pius quis fuerit, seu impius. Si pius, cogitet, *undecumque eadem esse viam ad celum: si impius, sciat, undecumque eadem esse viam ad Orcum.* Ast aliud est, decedere domi, inter suorum manus, & auxilia, aliud inter peregrinos & exteros? Aliud profus est, sed fortasse mereris, ad tuos non reverti: fortasse tui merentur te amplius non videre. Fortasse tibi & illis vtile est, vt inter ignotos moriaris: quia si parùm honestè moreris, & tuo pudori consulitur, & tuorum; certè cognatis & amicis tuis mitior plaga infligitur, si te non videant in oculis suis morientem; minùs enim feriunt vulnera venientia à longè; quia tempore ipso & morà languescunt. Mittuntur multi foras, vt discant vanitatem, occumbunt igitur foris, vt luant vanitatem. Multi domi & mortales, & immortales offendunt, contingit illis igitur illud: *Et eiecit eos de terra sua in ira, Deuter. 29. & in furore, & in indignatione maxima, proiecitq; in terram alienam.* 28.

Quamquam ea est varietas ingeniorum, vt quod vni est exilium & pœna, alteri sit gaudium & patria, hinc delectabilis est illis peregrinatio, & sicut cochleæ semper domum suam secum circumferunt, quia vbique sunt domi. Enimuerò Democritus, quamlibet terram homini sapienti peruiam esse dicebat: anima namque fortis vniuersus mundus patria est. Vbique ergo libeater, & tamquam in patria viuit. Quid ni igitur vbique libeater & tamquam in patria moriatur? cum præsertim ipsa illi patria exilium sit. *Quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino.* In quem modum Seneca ait: *Patriam meam transire non possum. omnium vna est extra hanc nemo proijci potest. Non patria mihi interdicitur sed locus. In quamcumq; terram venio, in meam venio, nulla exilium est sed altera patria est. Patria est, vbicumq; bene est. Illud autem, per quodcumq; bene est, in homine, non in loco est. Si enim sapiens est, peregrinatur; si stultus, exulat.* Hercules certè interrogatus, Argiuusne esset, an Thebanus? respondit: *Non unam curo patriam jactare: omnis Gracia mihi patria est.* Simili sensu Socrates, apud Ciceronem, rogatus, cuiatem se esse dice-

IV.
Stob. serm. 38.
2. Cor. 5. 6.
Senec. de Remed. Fort. Plut. lib de exilio.
Cic. lib. 5. Tuscul. qq. Plutarch in Lacō. Apoph. tegm.
ret?

